

عنوان مقاله:

مقایسه عشق و غم در اشعار حافظ و عطار

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سهیلا شاهکرمی - ارشد زبان و ادبیات فارسی، آموزگار ابتدایی، دبستان بنت الهدی، سرپل ذهاب

خلاصه مقاله:

بیش از هر سختی باید دانست که سروده های حافظ، همه سرشار از عشق است! آنگاه که سراسر است از شیفتگی خویش سخن می گوید، پیداست که چه مایه، توان عشق ورزیدن و بیان کردن این والایی را دارد! و چه آنگاه که بر ریاکاران زمانه می تازد، خوار داشت و نکوهش او از سر عشق است. در پس زبان تند حافظ، روانی بدخواه و خشمگین نیست. او به نیکی، این آموزه ی بزرگ را دریافته است که: با خنده می کشند نه با خشم! . حافظ آشکارگی روان ها را خوش می دارد! او چون آفتاب و باران بر هر کسی می تابد و می بارد. در فرهنگ ما ایرانیان همواره موضوع عشق از دیرباز عمیقا ریشه دوانیده است. شعرانی چون نظامی، جامی، عطار، حافظ، سعدی و مولانا و فیلسوفانی چون ابن سینا، سهروردی و ملاصدرا در این باره سخن گفته اند. در غرب نیز از افلاطون تا گوته، شکسپیر و تولستوی، عشق محور ادبیات و فلسفه بوده است.

کلمات کلیدی:

عشق، غم، اشعار، حافظ، عطار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/777950>

